

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Прев 159/2021
30.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници по тужби тужиоца ЈП ГРАДСКА СТАМБЕНА АГЕНЦИЈА Ниш, чији је пуномоћник Славољуб Милошевић, адвокат у ..., против тужених: ГРАД НИШ, кога заступа Градски јавни правобранилац, и АА из ..., чији је пуномоћник Горан Ђорђевић, адвокат у ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог ГРАД НИШ, изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 294/19 од 17.12.2020. године, у седници већа одржаној дана 30.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог ГРАД НИШ, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 294/19 од 17.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 599/2018 од 22.11.2018. године ставом I изреке, обавезан је тужени ГРАД НИШ да тужиоцу исплати износ од 7.922.811,75 динара, са законском затезном каматом на износ од 2.177.156,29 динара почев од 17.11.2015. године до исплате. Ставом II изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени АА из ... да тужиоцу исплати износ од 7.922.811,75 динара, са законском затезном каматом на износ од 2.177.156,29 динара почев од 17.11.2015. године до исплате. Ставом III изреке, обавезан је тужени ГРАД НИШ да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 315.656,00 динара. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженом АА из ... накнади трошкове парничног поступка у износу од 351.707,00 динара.

Привредни апелациони суд је побијаном пресудом Пж 294/19 од 17.12.2020. године одбио жалбу туженог ГРАД НИШ као неосновану и потврдио првостепену пресуду ставу I и III изреке и одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде тужени ГРАД НИШ је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредаба члана 410. у вези са чланом 479. став 6. Закона о парничном поступку („Сл. гласник

РС“, бр.72/11... 18/20) и одлучио да ревизија није дозвољена, јер је изјављена против одлуке против које се не може изјавити.

Према одредби члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена. Одредбом члана 480. став 2. Закона прописано је да, ако у одредбама ове главе није другачије прописано, у поступку у привредним споровима сходно се примењују остале одредбе овог закона. У привредним споровима, спорови мале вредности, по члану 487. став 1. Закона о парничном поступку су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета дана 17.11.2015. године. Предмет тужбеног захтева је потраживање износа од 7.922.811,75 динара, са законском затезном каматом на износ од 2.177.156,29 динара почев од 17.11.2015. године до исплате. Од тога износ од 2.177.156,29 динара представља главни дуг, док износ преко наведеног до траженог износа од 7.922.811,75 динара представља обрачунату камату почев од 01.03.2001. године до 14.11.2015. године. Према члану 28. став 1. Закона о парничном поступку, за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна је вредност предмета спора, а као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Према ставу 2. истог члана камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев. Затезна камата је по својој природи споредно-акцесорно потраживање, која може добити карактер самосталног утуживог главног дуга тек након што се главница на коју иста тече у потпуности измири. Све док главница није намирена камата представља само споредно потраживање, па право тужиоца да исту уместо у описном износу тражи у математички обрачунатом износу, не мења њену правну природу и не даје јој правну природу главног дуга. Из наведеног следи да вредност предмета спора износи 2.177.156,29 динара, што по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе износи 18.084,11 евра. Како се ради о спору мале вредности ревизија није дозвољена.

На основу изложеног и члана 413. Закона о парничном поступку, ревизијски суд је ревизију одбацио као недозвољену.

**Председник већа - судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић